

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/120/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212734
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212734.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova ulica č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o návrhu na prerušenie konania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/157/2012-51 zo dňa 15. 10. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľ už v návrhu na začatie konania vo veci samej na Okresný súd Rimavská Sobota konštatoval, že okresný súd zapríčinil vznik škody a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať a je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. O tejto námietke zaujatosti však už rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41NcC/15/2012-8 zo dňa 10. 10. 2012, ktorým zákonnú sudkyňu v tejto veci z konania nevylúčil. Zo sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci len JUDr. Zoltán Boros, ktorý konal v exekučných veciach, z ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje nároky. Okresný súd mal za to, že samotná skutočnosť, že navrhovateľ s rozhodnutím o námietke zaujatosti nie je spokojný a podal preto sťažnosť na Ústavný súd SR nie je dôvodom na prerušenie konania. Zdôraznil, že vo veci o jeho námietke bolo právoplatne rozhodnuté a v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013, keď v obdobnej veci, týkajúcej sa tých istých účastníkov ako v tejto veci, v zmysle ktorého sudcu možno vylúčil z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne, a to len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Už v tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR zdôraznil, že subjektívny názor účastníka konania nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania a výslovne uviedol, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Nc14/2010). Vzhľadom na tieto skutočnosti návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, keď uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O. s. p. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že dôvod na prerušenie konania preukázal. Namietal porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom, keď už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca Okresného súdu Rimavská Sobota má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Navrhovateľ práve s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Namietal, že nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, a aby tento naďalej vykonával úkony, a aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol preto napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

K námietkam navrhovateľa, že napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu nadriadeného o tom, či je, a ktorý sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, musí okresný súd prerušiť konanie vo veci samej do rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sa vzťahuje odôvodnenie na druhej strane v druhom odseku uznesenia okresného súdu, kde okresný súd uznal, že nie je oprávnený riešiť otázku, či sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a o tejto otázke musí rozhodnúť krajský súd, ktorý aj rozhodol a okresný súd je jeho rozhodnutím viazaný.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola predložená sťažnosť navrhovateľa na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a mala sa týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41NcC/15/2012. Otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca však môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namietla porušenie svojich základných práv tak, ako je uvedené vyššie, a ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR v skutkovo a právne totožnej veci, napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.